

Δεν θα ήταν υπερβολή αν λέγαμε ότι ο Timo Makinen είχε το προνόμιο να ερεθίσει πρώτος το ραλίστικο ένστικτο του Έλληνα. Είχαν έρθει και άλλοι σπουδαίοι ράλυμεν, πριν από αυτόν, στους μοναδικούς Ελληνικούς χωματόδρομους που ξετυλιγόταν η διαδρομή των πρώτων «Ακρόπολεις». Όπως ο πρώτος δυο φορές νικητής Γερμανός Ευγένιος Bohringer, ή ο δυναμίτης Erik «on the roof» Carlsson, ή ο πολυπράγμων Gigi Villoresi.

Σπουδαίοι όλοι τους, όπως όσοι κέρδισαν στην Ελλάδα. Ο Timo όμως, που δεν κέρδισε ποτέ στον τόπο μας, με καλύτερες θέσεις δυο δέκατες, το '66 με Cooper και το '80 με 504 και δεξί κάθισμα τον νυν πρόεδρο της FIA, είχε εκείνο το ξεχωριστό χάρισμα, που κάνει τον κόσμο να ανέβει στο βουνό, να δει, να ακούσει, να αναμιχθεί και τελικά να θαυμάσει.

Ήταν απίστευτα ταχύς, φαντεζί και άνετος. Ερχόταν με τα λαχούρια τα πουκάμισα του, στο μέσον της δεκαετίας του '60, χωρούσε όπως - όπως μέσα στο Mini και βρισκόταν σε μια κατάσταση μόνιμης, ανελέητης επίθεσης.

Οι Έλληνες θεατές της δεκαετίας του '60, εκείνη η πρώτη μαγιά ραλίστικου κοινού, τον λάτρεψαν και ο ημεδαπός Τύπος του προσέδωσε το παρανόμι «καμικάζε». Την άνοιξη του '66 ήρθε στην Ελλάδα μετά από μια εξωπραγματική επίδοση στο Monte της προηγούμενης χρονιάς, νίκη στις 1.000 λίμνες και θρίαμβο στο Monte του '66. Πλην όμως έμελλε να είναι ένας θρίαμβος που ποτέ δεν κατοχυρώθηκε. Εξ' ου και ο τίτλος Monte Fiasco. Κι όλα αυτά με 1300 ταπεινά κυβικά εκατοστά και 10άρες ζάντες κάτω από το πάτωμα των λιλιπούτειων minis. Μια κλασσική περίπτωση Δαυίδ που επικρατεί του Γολιάθ, πάντα αγαπητή στο κοινό.

Δεκατέσσερα χρόνια αργότερα στο 27ο Δ.Ρ.Α., ('80), με συνοδηγό τον νυν πρόεδρο της

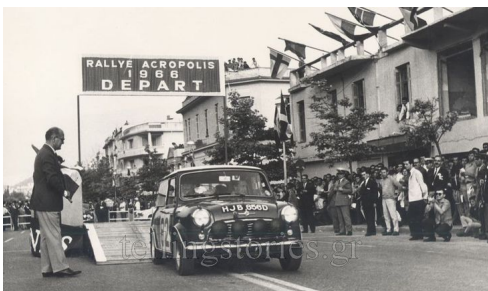
F.I.A. σε ένα 504 κουπέ θα πάρει την ίδια θέση (10η), πίσω από τον «Σιρόκο» και στον μοναδικό τερματισμό με Stratos, στο κύκνειο Ακροπολικό άσμα και των δύο!

Στο μεσοδιάστημα κέρδισε με Escort τόσο στην πατρίδα του το ράλυ των 1.000 λιμνών, όσο και στην Μ. Βρετανία το R.A.C. που εκείνα τα χρόνια ήταν «τυφλό», σε μια εποχή με ισχυρότατο ανταγωνισμό.

Ένα μικρό φωτογραφικό αφιέρωμα στον ξεχωριστό αυτόν Φινλανδό rallyman που εγκατέλειψε τα εγκόσμια χθες, 4 Μαΐου, στην ηλικία των 79 ετών.

Στον τεχνικό έλεγχο στην «Ελφίνκο» του ΙΔ' Δ.Ρ.Α. χαιρετώντας χαμογελαστός.

Στην εκκίνηση του ΙΔ'. Αριστερά με την γαλανόλευκη ο Παύλος Ραλίδης.

Με το χαρακτηριστικό καπέλο εκείνης της χρονιάς ('66), σε απλή διαδρομή.

Στον τερματισμό, του ΙΔ' Δ.Ρ.Α. βράδυ στην Διον. Αρεοπαγίτου. Δίπλα του, στο δεξιότιμονο Mini, ο Paul Easter.

Μάιος '66. Ανεβαίνοντας την Πάρνηθα με άψογες γραμμές.

Με την Σύλβα Κοκκαλάνη στο Τατόι

Τεχνικός έλεγχος του 27ου. Στον τεχνικό έλεγχο με τον J. Todt. Δεξιά η Π. Τριγκάκου